

κι' ένα λεπτό τὸ πρωί, θά σὰς ἀντικαταστήσω ἀμέσως!...

«— Δὲν θά καθυστερήσω ! Τοῦ εἶπα μὲ πείσμα.

«— Εἰσάστε τόσο βέβαια γιὰ τὸν ἑαυτὸν σας ; Ἀπόρρησε.

«— Ἀφοῦ δὲν θά κοιμηθῶ ! Τοῦ φώναξα. Ἔχω νὰ μελετήσω τὸ ρόλο μου.

Ἡ Ὁ Τάλμπεργκ μοῦ ἔρωξε μιὰ λοξὴ ματιὰ, σὰ νὰ παραξενευτήκε κι' ἔφυγε χωρὶς νὰ προσθέσῃ τίποτε ἄλλο. Ὅσο γιὰ μένα, ἦμουν κατενθουσιασμένη. Εἶχα τὴ διαίτησιν ὅτι ὁ Τάλμπεργκ θά μὲ πρόσεχε στὸ ἐξῆς. Ἔτσι κι' ἔνινε. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, ἦθε στὸ στούντιο γιὰ νὰ δῆ ἂν ἦμουν ἀκριβῆς στὴν ὥρα μου. Περιττὸ νὰ σὰς πῶ ὅτι νὲ βρῆκε φρέσκη, ζωηρή, χωρὶς ἴχνος κολώσεως σὶδ πρόσωπο. Ἦξερα ὅτι ἐπαίσα τὴν τύχη μου κι' ἔλπετε νὰ τὴν κερδίσω. Γι' αὐτὸ, μιὰ ὥρα πρὶν πάω στὸ στούντιο, εἶχα πάρει ἕνα ντουξ κι' εἶχα κάνει ἕνα περίπατο στὸν καθαρὸ ἀέρα. Ὁ πρωϊνὸς ἥλιος μοῦ χάρισε ἔτσι ἕνα ροδαλὸ πρόσωπο ποῦ ἔκανε μεγάλῃ ἐντύπωση στὸν Τάλμπεργκ ! Κι' ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα, κάνοντας μιὰ ἐξαιρεσιὰ ποῦ κατέληξε ὅλο τὸ κόσμο, ἄρχισε νὰ μὲ προσέχη, ὅπως δὲν εἶχε προσέχη μέχρι τότε καμμὶ γυναίκα... Τοῦ ἄρεσα, γιὰτὶ εἶχα ἀκατάβαστη θέλησι καὶ προσηγορικότητα, δύο προτερήματα ποῦ δὲν τὰ εἶχε συναντήσει σὶς ἄλλες γυναῖκες τοῦ στούντιου καὶ τὰ ὅποια ἐπιθυμοῦσε νὰ ἔχη ἡ... σύντροφος τῆς ζωῆς του. Ὁ Τάλμπεργκ δὲν ἤθελε νὰ σῆρη μιὰ γυναίκα—κοίτικα, ἀλλὰ μιὰ γυναίκα—σύντροφος. Καὶ διάλεξε ἐμένα !»

Ἡ ἄλλη μου τὰ διηγῆθήκε αὐτὰ μὲ μεγάλῃ ἀπλότητα σὰ νὰ ἦταν τὸ φρικώτερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Ἐἶπε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, γιὰ τοὺς ὁποίους λέμε τίς εἰνε ἐξαιρετικὰ «τιχεροί», ἐνῶ γι' αὐτοὺς ἡ τύχη δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο, παρὰ μιὰ συνεχῆς κι' ἐπίμονη προσπάθεια καὶ μιὰ ἀλύγιστη θέλησι. Κι' ἀλήθεια, δύο «σοσιαριστὰν» κι' ἂν εἶνε ἡ Νόρμα Σῆρερ γιὰ τὸν κόσμο, τόσο ἀπλῆ, καλὴ καὶ ἀξιολάτρευτη εἶνε γιὰ λίγους σε:νοὺς φίλους της.

Ἡ γυναίκα αὐτὴ ποῦ «λανθάνει» τὴν μόδα στὸ Χόλλυγουντ κι' ἀπὸ ἐκεῖ σ' ὀλητὴν Ἀμερικὴ καὶ ἔτσι ἀποκαλεῖται «λημόσιος κίνδυνος ἀριθ. 1 γιὰ τοὺς ἄνδρες», εἶνε ἀθῶα σὰν ἕνα μικρὸ κορίτσι. Ὁ ἄνδρας της εἶχαν καὶ σαρκαστικὴς πάντοτε, τὶς ποῖζει ἕνα σωρὸ φάρσες, γιὰτὶ ἡ Νόρμα Σῆρερ, ὅταν ἔχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη σ' ἕνα πρόσωπο, μπορεῖ νὰ πῆρη θῆμα τῆς πὺ ἐξωφρενικῆς φτώχειας. Ἔτσι συμβαίνει πολὺς φορὲς νὰ φεῖνη ἐμφανικὰ τὴ νύχτα καὶ ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Νέα Ἰόρκη ἢ τὴν Φλωρίδα, γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν «ἀδερφὸς της ποῦ κινδυνεύει», ἐνῶ ἐκείνος πίνει ἡσυχα τὸ οὔτοκxu του, σ' ἕνα νυκτερινὸ κέντρο τοῦ Χόλλυγουντ.

Ἡ Νόρμα Σῆρερ ἦταν ὅπως σὰς ἀνάφερα μιὰ φτωχὴ ὑπάλληλος κι' ὅμως σ' ἕνα ἡμέρα ἔχει σχηματίσει μὲ τὴ δουλειὰ της στὸν κινηματογράφου καὶ μὲ τὶς διάφορες ἐπιχειρήσεις της, μιὰ κολοσσιαία περιουσία. Ἐκτὸς ἀπὸ κινηματογραφικὸς «ἀστὴρας» εἶνε καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς περιφημότερες «μυνηνεογόμεν» τῆς Ἀμερικῆς ! Παῖζει στὸ Χρηματιστήριου κι' ἔχει ἕνα μεγάλο οἶκου μὸδας καὶ πολυτίμων γουνακιῶν, μὲ ὑποκαταστήματα στὴ νέα Ἰόρκη, στὴν Οὐάσιγκτων καὶ στὸ Μοντρέαλ.

Ἡ ἀκατανίκητη αὐτὴ γόσησα ὡστόσο ἔχει ἕνα μεγάλο πάθος : τῆς διαρκῆ μεταμόρφωσί της. Σοδεύει κολοσσιαία ποσὰ στὰ ἴνστιτούτα καλλονῆς γιὰ τὴν ὡμορφιὰ της κι' οὐτὰ τὰ λεπτὰ εἶνε τὰ μόνα ποῦ δὲν λυπάται ἐξοθεῖόντας τα, γιὰτὶ οἱ αἰσθητικοὶ γυαροὶ αὐτῶν τῶν Ἰνστιτούτων, ἀπὸ στεγνῆ, ἀσκυμὴ καὶ ἀντιπαθητικὴ ποῦ ἦταν στὴν ἀρχῆ, τὴν μεταμόρφωσαν σὲ μιὰ δροσερῆ, ὡμορφὴ καὶ σαγηνευτικὴ γυναίκα. Μὰ θὰ τὸ κατόρθωσαν αὐτὸ ἄραγε, ἂν ἡ Νόρμα Σῆρερ δὲν εἶχε τὴν θέλησι, τὴν ἐπίμονη καὶ τὴν ὑπομονὴ νὰ μεταμορφωθῆ ; Ἀσφαλῶς ὄχι...

ΑΝΙΤΑ ΛΟΥΣ

ΑΙ ΠΡΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΕΚΚΟΛΑΦΙΣ ΤΩΝ ΑΥΓΩΝ ΤΗΣ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟΥ

Τὰ πειράματα τῆς τεχνητῆς ἐκκολάφσεως αὐγῶν στρουθοκαμήλου, προκαλοῦν πάντα τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πτηνοτρόφων.

Δυστυχῶς, τ' ἀλλεπάλληλα πειράματα ποῦγιναν ὡς τώρα γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ, ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες φέρμες τῆς Ὁμάχα καὶ τοῦ Λὸς Ἀντζελες δὲν πέτυχαν.

Καὶ τὸ ἐμπόδιο βρισκόταν στὴν θερμοκρασία ποῦ χρειάζεται ἀκριβῶς ἕνα οὐγὸ στρουθοκαμήλου γιὰ νὰ ἐκκολαφθῆ.

Τελευταία ὅμως, μιὰ ἄλλη πτηνοτροφικὴ φέρμα στὴ Φλωρίδα, κατόρθωσε, ἔπειτα ἀπὸ προσεχτικὴ παρακολούθησι τῆς θερμοκρασίας, νὰ ἐκκολάψῃ μὲ εἰδικὸ μηχανήμα 15 αὐγὰ στρουθοκαμήλου.

Ἄν τὰ πειράματα αὐτὰ συνεχισθοῦν μὲ ἀνάλογες ἐπιτυχίες, δὲν θά παρέλθῃ πολλὸς καιρὸς καὶ ὁ καθένας θά μπορῆ νὰ προμηθευτῆ στρουθοκαμήλους μὲ τὴν βια ἐκκολα πὺ προμηθεύεται καὶ κόττες, διὰ τῆς τεχνητῆς ἐκκολάφσεως τῶν αὐγῶν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΚΕΦΟΥ

ΕΥΘΥΜΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

(Ἄπ' τὴν περίφημο Συλλογὴ τοῦ Στεφάνου Ντυκέ.)

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

(Ἔπος τὸ χάραξε στὸν τάφο τῆς συζύγου του ἑαυτῶν... ἀπαρηγόρητος χῆρος)

Ἐνθάδε κείται ἡ μακροίτις,
ἡ σύζυγός μου, ἡ λατρευτὴ μου...
Εὐρήκε τὴν ἀνάπαυσι τῆς
κι' ἐγὼ—ἐπιτέλους!—τὴ δικὴ μου !

Η ΠΕΘΕΡΑ

Τὴν πεθερὰ μου τὴ φτωχειὰ
τῆ δάγκωσος κάποιου ὀχιά,
κρυμμένη στὸ γρασιδί.
Μ' ἄλλοιμόνῳ μου ! Συμφορὰ !
ἡ πεθερὰ μου εἶν' μιὰ χαρὰ
καί... ψόφησε τὸ φεῖδι !

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Θὰ ἔδω τὸν ἀσθετὴ Δ ε υ τ ἔ ρ α βράδυ,
διὰγινωσι θὰ κἀνω ἀκριβῆ.
Τὴν Τ ρ ι τ ἔ θὰ τοῦ ὄσω ἀφθονο λάδι,
νὰ βγῆ ὡς τὴν Τ ε τ ὀ ρ τ ἡν αὐγῆ.
Τὴν Π ἔ μ π τ ἡ σοφολῶς ἔανε περδίκι.
Μὰ τί τὰ θέλεις ; Τὴν Π α ρ α σ κ ε υ ἡ
θὲ νὰ τοῦ πῶ ἰὰ κἀνὴ διοβήκη;
καὶ ἂν ἡ κέυρα πᾶν καιονική.
Τὸ Σ ὰ β ἄ τ ο τὸν κέροσ οὐτὸ θ' ὀσῆκη
καὶ θὰ τὸν ὀσφευτε τὴν Κ υ ρ ι α κ ῆ !

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ

(Στὸν τάφο ἑνὸς κλέφτη)

Ἐξοῦσα πάντα μ' ἀρπαγές,
Μὰ τώρα βρίσκομαι—ὡ τί λύπη!—
βαθεῖα στὸ χῶμα δύο ὄργυιες,
γιὰτὶ ἄ ρ π α ἔ τ κ αὶ κάποια γρήψη !

Η ΝΤΡΟΠΑΛΗ

Ἡ δεσποινὶς Ἀδέλα. Κι' ὅποιος τὴ βλέπει τώρα
ἡ τόσο πρδαλῆ. Μπορεῖ γι' αὐτὴ νὰ πῆ :
μιὰ κόκκινη κορδέλλα —...Κοκκίνισε ὡς τὶς τρίχες
φορεῖ στὴν κεφαλῆ. ἀπ' τὴν πολλὴ ντροπῆ !

ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΝΟΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΟΥ

Ἄγάπη μου, καλὴ μου, Τὸν ἐρωτὰ μου ὀβλесе !
ποῦ μ' ἀνοψες φωτιά, Δὲν βλέπεις τὶς φωτιές του ;
βαθεῖα μέσ' στὴν ψυχῆ μου Ἐχεις καθῆκον!... Τρέξε !
μὲ μιὰ μόνο ματιὰ. Ἄφου, ἀλλῶστε, εἶσαι
Τι μὲ φοβάσαι ; Ἔλα ! γυ αἶκα πυροσβέστου !

ΟΙ ΔΥΟ ΓΑΣΚΩΝΟΙ

Κάποια μέρα, δύο Γασκῶνοι
στὸ Παρίσι εἶχαν σ' αθεῖ
καὶ τοῦ Ἄιφελ τοῦ πόργου
κότταζαν τὴν κορυφῆ.
Καὶ ὁ ἕνας λέει στον ἄλλο :
— Ἐχω μιὰτα δυνατό.
Βλέπω ἐκεῖ ψηλὰ στὸν πύργου
κάποια μυῖα ποῦ πετᾶ !
Καὶ ὁ ἄλλος τοῦ ἀπαντᾶει :
Δὲν εἶν' τίποτε αὐτὸ,
γιὰτὶ καὶ ἐγὼ ἀκούω
τῶν φτερῶν της τὸ βουητὸ !.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

(Εἰς ἡλίθιον)

Παρέδωσες τὸ πνεῦμα,
ὡ φίλε ἀγαπητέ...
Μὰ εἶχες τέτοιο πρᾶγμα
εἰς τὴν ζωὴν ποτέ ;